

дрѣга рѣчь да се промѣнѣва ѡ на ѡ. Ёдинъ ли ё прочее свидѣтель по́достовѣренъ, или стѣ; „при оустѣхъ во двою или тріѣхъ свидѣтелей, „станетъ всѣхъ гласѣхъ“ говори се во свѣщенномъ ѿг҃аггеліи, а не при ёдинъ,

„вм. да содѣйствѣва. Въ деломъ, вм. въ дѣломъ.
 „На бѣдно то, вм. на бѣдно то. Человеколѣбіе,
 „вм. человеколѣбіе. Сѣнка, вм. сѣнка. Да собесѣ-
 „дѣва, вм. да собесѣдѣва. Бѣдствіе, вм. бѣд-
 „ствіе. Да послѣдѣватъ, вм. да послѣдѣватъ.
 „Примѣри, вм. примѣри. Да оукрепѣва, вм. да
 „оукрепѣва. Благовѣствѣкамъ, вм. благовѣствѣ-
 „вамъ. Благодеѣніа та, вм. благодѣѣніа.“ Ив-
 но ё прочее и ѿтъ тѣа К. Анастѣсови примѣри,
 защо натѣрѣлно то на-сѣко то Бѣлгарско произно-
 шѣніе не ѡбѣча да произноси ѣ, какѣто необѣ-
 ча и ѡ-та. Но правописѣніе то ги ѡбѣча. Защо
 ѡко напишешъ нѣма женѣ (*ἄλαλος γυνή*) собъ-
 є, ще да стѣне нѣма женѣ (*δὲν ἔχει γυναῖκα*)
 тѣко и лѣкъ (*ιατρικὸν*) и лѣкъ (*ἐλαφρὸς*) ко-
 ко ё голѣмо разлічїе междѣ нѣма женѣ, и нѣма
 женѣ! За товѣ вогѣри и нѣгоко словѣсїе подо-
 лѣ тѣко: „ѡла по нѣкойси причини оупѣтребїхъ
 „Славѣнско то правописѣніе“. Тѣа са прочее при-
 чїны ѡ не дрѣги. Защо то причинѣта на-пра-
 вописѣніе то (сїрѣчь на-разлічны те бѣквы) не
 ё за оукрашѣніе, но за да раздѣли рѣчь, ѡтъ
 рѣчь кой то имѣтъ ёднакъкъ гласъ, ѡ разліч-
 но знаменовѣніе.